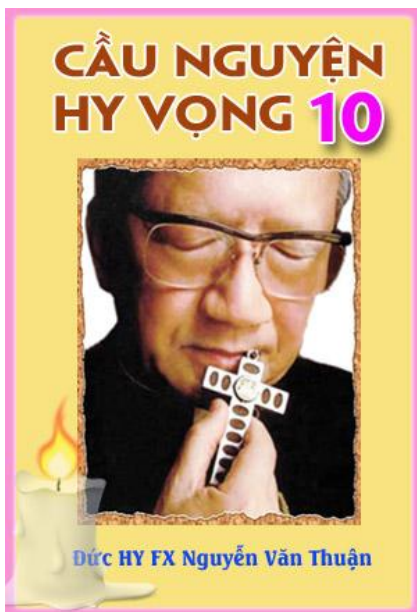

CẦU NGUYỆN HY VỌNG

TẬP 10

**ĐỨC HỒNG Y
PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THUẬN**

MỤC LỤC

1. Như Thầy.....	5
2. Như ý Chúa Giêsu	7
3. Trong tất cả mọi hành động.....	9
4. Như Chúa Giêsu đã làm.....	11
5. Theo tiêu chuẩn Chúa Giêsu đã đặt	13
6. Nghề ngoại giao.....	15
7. Nhà ngoại giao đích thực	17
8. Con buồn chán. Tại sao?	19
9. Hãy mở rộng cửa	21
10. Xin Chúa cứu con (phần một).....	23
11. Xin Chúa cứu con (phần hai).....	25
12. Con đường của Chúa.....	27
13. Con theo Chúa.....	29
14. Chương trình của Chúa.....	31
15. Tại sao Chúa rắc rối vậy?.....	33
16. Ubi Christus, ibi Maria	35
17. Đức Thánh Cha, một vấn đề của thời nay	37
18. Sự hiện diện của Đức Thánh Cha	39
19. Hội Thánh trong thế giới ngày nay.....	41
20. Chỗ đứng của tôi.....	43
21. Sự lười biếng là một tai họa	45
22. Những hình thức của sự lười biếng.....	47
23. Đừng sợ	49
24. Ai sợ?	50
25. Những đòi hỏi của dự án lớn.....	52
26. Dự án của Chúa Giêsu.....	54

27. Ngân hàng tình thương	56
28. Đầu tư.....	58
29. Bị quan không phải là Kitô.....	60
30. Người Công Giáo lạc quan.....	62
31. Tin tưởng Chúa.....	64

CẦU NGUYỆN HY VỌNG.

TẬP 10

1. Như Thầy

Tất cả chúng ta là những người tội lỗi, yếu đuối;
lại không phải là những nhà trí thức thông thái,
nên Chúa Giêsu biết rõ, với sức con người,
chúng ta khó lòng thực hiện được cách trọn hảo,
những điều Ngài chỉ dạy chúng ta.

Thật ra, chỉ có Chúa mới là Đấng Trọn Hảo.
Vì thế, Ngài chỉ cho chúng ta
một lời khuyên thật hay,
và cũng thật đơn giản, dễ hiểu để sống. Đó là:
*Hãy làm với tất cả cố gắng và tình thương mến
để nên giống như Ngài.*

Với trí óc nhỏ bé,
tôi chỉ hiểu được “giống như Ngài”
một cách đơn sơ như sau:

- *Đối tượng chọn lựa:*
chính con người cụ thể của Chúa Giêsu

- *Cách thức hành động:*
theo cách Chúa Giêsu đã làm,
mong ước và khuyên bảo.

Đó cũng là cách thức duy nhất
làm Chúa Cha hài lòng.

- *Cấp độ hành động:*
không có thước đo, giới hạn.

Vì như vậy mới xứng đáng
cho một Thiên Chúa toàn năng
và đáng yêu vô cùng.

- *Chiều kích hành động:*
làm thế nào để hành động có được
giá trị cứu độ như cuộc đời của Chúa Giêsu.

Như giới trẻ ngày nay
thường bắt chước “Mô-đen” của mình,
từ cách ăn mặc, lời nói, cử chỉ, điệu bộ....
để nên giống “Mô-đen” thần tượng của mình.

Cũng vậy, muốn “Giống như Chúa”,
chúng ta cũng phải chuyển hướng
tư tưởng, lời nói, hành động của chúng ta
theo “Mô-đen Giêsu”: Làm tất cả
trong yêu thương vô điều kiện như Ngài.

Yêu “Như Thầy”
vượt qua lần mức “yêu như chính mình”
của giới răn trọng nhất, để trở thành tuyệt hảo:
“Yêu người khác hơn cả chính bản thân mình”.

2. Như ý Chúa Giêsu

Sinh hoạt của một đời người

bao gồm nhiều khía cạnh, lãnh vực.

Tất cả mọi nhu cầu, từ vật chất như ăn uống,
ngủ nghỉ, giải trí, đến nhu cầu thiêng liêng
như cầu nguyện, thờ phượng,
và cả công ăn việc làm, tương quan tình cảm,
liên hệ gia đình, làng xóm, xã hội...
làm nên cuộc đời của mỗi người.

Để được “giống như Chúa”,
trọn cuộc đời chúng ta phải “như ý Chúa”.

Không phải chỉ trong một vài khía cạnh,
một vài lãnh vực của cuộc sống,
hay trong phạm vi giới hạn của thời gian.

Nhưng phải hoàn toàn.

Phải là tất cả một cách trọn vẹn.

Đừng phân chia cuộc đời

như những phần của một chiếc bánh,
để cho Chúa phần này và giữ lại phần kia.

Từ từ, con sẽ lấy luôn phần đã chia cho Chúa.

Lúc đó, tất cả cuộc đời con
sẽ chẳng còn phần nào “như ý Chúa”,
mà tất cả sẽ “như ý con”.

Con không những đánh mất tương giao với Chúa,
nhưng còn phá đổ tương quan với mọi người,
vì con chỉ nghĩ đến mình con,
đến quyền lợi của riêng con...

Con trở thành ích kỷ, kiêu căng,
độc tài, tham lam...

Mà Nước của Chúa

lại không có những hạng người này.
Con thật vô phúc!

3. Trong tất cả mọi hành động

Trong kinh Lạy Cha,
Chúa Giêsu dạy chúng ta cầu xin:
“Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên Trời”.

Làm sao “Ý Cha” thể hiện được,
khi cuộc đời chúng ta còn có nhiều mâu thuẫn.
Lời nói thì ngọt ngào,
nhưng hành động lại xấu xa.
Cử chỉ bên ngoài thì đầy yêu thương,
nhưng tâm trí bên trong
lại đầy căm thù, ghen ghét.
Vào nhà thờ thì kính kệ sốt sắng,
nhưng ra đến cửa nhà thờ
lại sẵn sàng sùng sộ với anh em,
tùm ba tùm bậy nói hành, nói xấu người khác..

“Ý Cha” trong cuộc đời con,
chỉ còn sót lại trên miệng lưỡi,
trong cử chỉ giả dối “lòe thiên hạ” bên ngoài.
Và chính Chúa cũng đã bị con
xiềng chặt trong nhà thờ,
để bên ngoài con tự do thao túng theo “ý con”.

Theo Chúa để thể hiện “Ý Cha”
phải bao trùm toàn bộ cuộc đời của con.
Bắt đầu từ chính tâm hồn, tâm trí của con.
Cách suy nghĩ của con, phán đoán của con,
quyết tâm của con phải thuộc về Chúa.
Từ đó, mọi lời nói, phản ứng
và hành động của con
mới có thể đồng nhất với nhau
và làm thể hiện được “Ý Cha”

theo gương mẫu “Mô-đen” tuyệt vời của Chúa Giêsu,
Đấng luôn luôn thực hiện thánh ý Chúa Cha.

4. Như Chúa Giêsu đã làm

Cuộc sống của Chúa Giêsu

được tóm tắt vào hai chữ **yêu thương**.

Ngài yêu thương Chúa Cha hết mình.

Hoàn toàn vâng phục ý của Cha cho đến chết.

Ngài cũng yêu thương tất cả mọi người,

không loại trừ ai, kể cả những kẻ làm khổ mình.

Hành động của Ngài, lời Ngài giảng dạy,

và cả cái chết của Ngài trên thập giá,

đều nói lên sứ điệp yêu thương này,

sứ điệp làm nên bản tính của Thiên Chúa: Tình Yêu.

Yêu thương trở thành điều răn mới

khi được đẩy tới cường độ “yêu như Ngài”,

hay nói rõ hơn “yêu hơn cả chính bản thân mình”:

“Anh em hãy yêu thương nhau

như Thầy đã yêu thương anh em” (Ga 13, 34)

Một tình yêu cụ thể, khiêm tốn,

sẵn sàng làm những việc không tên tuổi,

sẵn sàng hy sinh tất cả, để phục vụ mọi người,

nhất là những người

không được mấy ai quan tâm đến.

“Thầy mà còn rửa chân cho anh em,

thì anh em cũng hãy rửa chân cho nhau”

(Ga 13, 15)

Đó chính là tiêu chuẩn hành động

cho những ai muốn làm môn đệ của Ngài.

Và cũng là tiêu chuẩn thưởng phạt của Ngài:

“Sao người không thương xót đồng bạn

như chính Ta đã thương xót người?” (Mt 18, 33)

Làm “như Chúa Giêsu đã làm”

không gì khác hơn là sống yêu thương như Chúa.

Con quá **biết** điều đó.

Điều Chúa muốn

là thấy con thật sự **sống** yêu thương.

5. Theo tiêu chuẩn Chúa Giêsu đã đặt

Tiêu chuẩn trước hết và trên hết
là yêu thương tất cả mọi người,
kể cả kẻ thù vu khống, làm hại mình,
vì chính Thiên Chúa cũng đã yêu thương như thế:
*“Như vậy, anh em mới được trở nên
con cái của Cha anh em,
Đấng ngự trên trời, vì Người cho mặt trời mọc lên,
soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt”* (Mt 4, 5).

Hành động bác ái, yêu thương sẽ mất hết ý nghĩa,
khi được sử dụng để quảng cáo cái tôi của mình.
Chúa muốn chúng ta yêu thương người khác
một cách âm thầm, khiêm tốn, không kể công,
và cũng không cần được ai biết đến.

*“Và Cha anh em,
Đấng thấu suốt những gì kín đáo,
sẽ trả công cho anh em”* (Mt 6, 4)

Như vậy, chúng ta không tự mình sáng chế
kiêu yêu thương như ý chúng ta,
hoặc như ý “trần gian”.

Nhưng thật sự yêu thương theo “ý của Chúa”,
như chính Chúa Giêsu đã sống:

*“Tôi không tự mình làm bất cứ điều gì,
nhưng Chúa Cha đã dạy tôi thế nào,
thì tôi làm như vậy...”*

Tôi hằng làm những điều đẹp ý Người”
(Ga 8, 28. 29)

“Tôi và Chúa Cha là một” (Ga 10, 30)

Bản tính con người yếu đuối,
cùng với những cám dỗ và cản trở bên ngoài,
để làm cho chúng ta thụt hậu, nản chí.

Nhưng Chúa luôn quan tâm nâng đỡ chúng ta.
Ngài luôn đáp ứng lời cầu xin của chúng ta.
Và biết chúng ta cần gì,
 ngay trước khi nhu cầu đó hiện ra trong tâm trí.
“*Cha anh em biết rõ điều gì,
 trước khi anh em cầu xin*” (Mt 6, 8)

Như vậy, ba tiêu chuẩn của Chúa là:
- Yêu thương hết mọi người
- Yêu thương âm thầm
- Yêu thương theo cách của Chúa
Cũng không phải dễ.
Nhưng có Chúa đồng hành,
 không có chuyện gì là không thể.

6. Nghề ngoại giao

Nhiều người đưa ra nhận xét:

“Nếu một nhà ngoại giao nói “vâng”
thì phải hiểu là “có lẽ”.

Nếu ông ta nói “có lẽ”, thì phải hiểu là “không”.

Và nếu ông ta nói “không”,
thì chắc chắn ông ta
không phải là nhà ngoại giao rồi”.

Vì đó không phải là kiểu nói của nhà ngoại giao.

Ngoại giao vẫn luôn là một ngành nghề hấp dẫn,
lôi cuốn nhiều người dần thân.

Nhưng trong văn chương và thực tế dân gian,
nghề ngoại giao này không được mấy cảm tình,
và thường bị làm đề tài giễu cợt, trào phúng,
như nghề chính trị hoặc nghề công an mật vụ.

Như vậy,

đây có phải là một nghề đáng ghê tởm hay không?

Và người Công Giáo không thể
phục vụ tốt Thiên Chúa và Tổ Quốc,
trong ngành ngoại giao hay sao?

Tôi không có thiên kiến và cũng không bi quan.

Tôi không thể chối bỏ thực tế này là

có nhiều nhà ngoại giao
đã lạm dụng chức vụ ưu đãi này,
để phục vụ cho riêng bản thân

và tham vọng của mình,

hoặc chỉ phục vụ cho dân tộc mà họ đại diện

để chống lại các dân tộc khác,

không đếm xỉa gì đến lương tâm, và sự công bằng.

Nhưng đồng thời tôi cũng tin chắc chắn rằng,

bất cứ người nào tin tưởng Thiên Chúa,

đều được Ngài thương ban những ơn cần thiết
để chu toàn bổn phận trong ngành nghề của mình,
hầu có thể vừa phục vụ công ích
và vừa làm vinh danh Chúa.

Thiên Chúa là Cha của mọi người.
Ngài cũng là Cha của những nhà ngoại giao.
Ý thức điều đó,
con sẽ loại bỏ được thiên kiến về người khác.

7. Nhà ngoại giao đích thực

Với niềm tin vào Thiên Chúa,
và quyết tâm sống theo Lời của Ngài,
người làm ngoại giao vẫn có thể
là một Kitô hữu xứng danh.

Tôi nghĩ rằng, một nhà ngoại giao sẽ là

- Một nhà yêu nước chân thành
- Một người phục vụ cộng đồng nhân loại
- Một tác nhân hòa bình giữa các dân tộc
- Một người trung thành bảo vệ sự thật và tự do
- Một người cộng tác đầy hiệu năng
cho một thế giới tốt lành hơn
- Một nhà xây dựng ngay chính
cho một hệ thống kinh tế mới
- Một chứng nhân cho Chúa Kitô
trong phạm vi quốc tế, nếu nhà ngoại giao đó
biết mang trong trái tim mình
chính tình yêu thương của Chúa:
yêu hòa bình,
yêu tự do,
yêu công bằng cho tất cả mọi người.

Chắc chắn, Thiên Chúa
không để mặc nhà ngoại giao đó
loay hoay cô đơn một mình.
Ngài sẽ tuôn đổ sự khôn ngoan,
kiên nhẫn, can đảm
để người đó hoàn thành tốt bổn phận.

Thế giới ngày nay
có rất nhiều nhà ngoại giao Công Giáo.
Nếu tất cả hiệp nhất lại với nhau,
Thiên Chúa sẽ ở giữa họ,

và sức mạnh hiệp nhất này sẽ giúp làm được
nhiều việc vĩ đại và ý nghĩa.

Tôi hy vọng một ngày nào đó
sẽ có nhà ngoại giao được phong Thánh.

Tại sao không?

Trong Phúc Âm, Chúa Giêsu không dành riêng
sự thánh thiện cho một tầng lớp nào,
và cũng không ưu tiên cho một ngành nghề nào cả.

Ngài chỉ nói: *“Tất cả hãy đến với Ta”* (Mt 11, 28).

Nhà ngoại giao cũng có thể đến với Chúa,
theo Chúa, trở thành môn đệ đích thực của Chúa,
và làm Thánh.

8. Con buồn chán. Tại sao?

Nhiều người thở than:

Cuộc sống đồng điệu, nhàm chán quá!

Mặc dầu họ đã cố gắng đổi thay
để cuộc sống bớt đơn điệu,
nhưng rồi cuối cùng
vẫn cảm thấy mệt mỏi, buồn chán.

Căn nhà sinh sống

với kiểu trang hoàng mỹ thuật và tiện nghi,
vẫn không làm cho con người cảm thấy hứng thú.

Mỗi ngày, cũng chừng đó chuyện:

ăn uống, làm việc, học hành, ngủ nghỉ.

Mỗi ngày cũng gặp lui gặp tới

những khuôn mặt quen thuộc:

vợ chồng, cha mẹ, con cái hay thỉnh thoảng bạn bè.

Đến công sở,

cũng chừng đó việc, cũng chừng đó người.

Làm cho hết giờ để về lại căn nhà cũng buồn tênh.

Nghề làm nông cũng chẳng khác hơn.

Cày xới đất đai, gieo giống, bón phân, tưới nước...

Cũng bấy nhiêu chuyện luân quần tới lui.

Ngay cả chuyện giải trí, ca nhạc kịch,

truyền thanh, truyền hình,

hay đi du lịch rồi cũng chán.

Nói chung, tất cả mọi sự, mọi cố gắng đổi mới,

chỉ mang lại hứng thú trong một thời gian vắn vỏi,
rồi đầu lại vào đó. Chán chừng tràn ngập!

Đời thật nhàm chán! Không có lối thoát.

Tất cả như đang mò mẫm

trong một đường hầm tối đen.

Lạy Chúa! Tại sao cuộc đời chẳng có gì lý thú cả?
Tại sao con cứ mãi ngột ngạt
trong đường hầm dài vô tận?
Xin giúp con ra khỏi bóng tối dày đặc này,
để con cảm nhận được
đời đáng yêu và đáng sống.

9. Hãy mở rộng cửa

*“Ngôi Lời là ánh sáng thật,
ánh sáng đến thế gian,
và chiếu soi mọi người...
nhưng thế gian không nhận biết Người”
(Ga 1, 9. 10).*

Ánh sáng xóa tan tối tăm, làm sáng tỏ mọi sự.
Nhờ đó, mắt con người cũng được mở ra
và thấy được tất cả
đều có ý nghĩa và giá trị của nó.

*“Ngôi Lời đã trở nên người phàm
và cư ngụ giữa chúng ta” (Ga 1, 14).*

Ánh sáng đó đang thật sự ở giữa chúng ta,
ban cho chúng ta con mắt của chính Chúa,
để nhận ra mọi vật, mọi sự việc, mọi biến cố
dưới nhãn quan yêu thương vĩnh cửu của Thiên Chúa.
Mác-ta, Mađalêna, Lazarô, các Thánh Tông Đồ
đều đã được mở mắt và nhìn thấy mọi sự
dưới ánh sáng tuyệt diệu này.

Đó là một cuộc cách mạng toàn diện.
Trái tim và cuộc đời của họ đã biến đổi.

Như ánh sáng mặt trời soi chiếu
mọi hành tinh trong Thái Dương Hệ,
làm cho mọi sinh vật, cỏ cây, có sự sống,
ánh sáng của Chúa cũng sẽ đi vào tâm hồn chúng ta,
giúp biến đổi cái nhìn của chúng ta,
để nhận ra tình thương của Thiên Chúa
và ý nghĩa của mọi sự việc,
mọi biến cố trong cuộc đời.

Saolê đã mở mắt nhìn thấy và trở thành Phaolô.

Simon cũng đã mở mắt
và trở thành Kêpha (Phêrô: Đá).
Phêrô và Phaolô đã thấy
và chấp nhận chỗ đứng của mình
trong toàn bộ chương trình của Chúa.
Và cả hai đã hăng say nhập cuộc cho đến chết,
vì ánh sáng của Chúa đã ban cho các ngài
một sức mạnh và quả tim mới,
thôi thúc các ngài không ngừng rao giảng
về tình thương của Chúa
và ý nghĩa cuộc sống cho mọi người.

Ánh sáng của Chúa
vẫn tiếp tục ở với con người, với chúng ta.
Cuộc đời sẽ hết buồn chán,
nếu chúng ta thật lòng chấp nhận
ánh sáng bất diệt của Ngài.

10. Xin Chúa cứu con (phần một)

Lạy Chúa,

trong Kinh Cầu Các Thánh mà con thường đọc,
con nài xin Chúa cứu con
khỏi các tai ương của thiên nhiên,
khỏi những cám dỗ của ma quỷ,
và khỏi chính các tội lỗi của con.

Nhưng giờ đây, lạy Chúa,

con khẩn thiết nài xin Chúa thêm một điều nữa,
là cứu con “khỏi chính con”.

Nghĩa là khỏi những khuynh hướng

đang tiềm ẩn xây pháo đài trong con,
và sẵn sàng chờ cơ hội
trở thành chính bản tính của con.

Như những con sâu nhỏ

đục khoét thân cây dần dần và lấy hết nhựa sống,
con biết rõ những khuynh hướng xấu này
một ngày nào đó cũng sẽ đốn ngã con.

Vì thế, thân lạy Chúa,

- Xin cứu con khỏi cơ hội chủ nghĩa,
chuyên tìm thời cơ để làm lợi cho mình.
- Xin cứu con khỏi nỗi sợ hãi
vì được Chúa yêu thương.
- Xin cứu con khỏi việc từ chối
mở rộng cõi lòng với Chúa.
- Xin cứu con khỏi sự đam mê thành công,
thích lười biếng và sợ dấn thân vì Nước trời.
- Xin cứu con khỏi sự bám víu
vào tiện nghi vật chất, giàu sang.
- Xin cứu con khỏi mối bận tâm
tìm kiếm bạn bè có thể lực.

- Xin cứu con khỏi tính quan liêu,
sợ thay đổi tận căn
để can đảm nhận ra sự thật cần được hoàn chỉnh
trong cuộc đời mình và của cộng đoàn mình.
- Xin cứu con khỏi tính ích kỷ,
chỉ biết tìm cách thu góp cho mình
mà bỏ quên anh em nghèo khổ chung quanh.
- Xin cứu con khỏi sự nhất đảm,
sợ con đường Thánh Giá,
sợ phải làm theo Hội Thánh.
- Xin cứu con khỏi sự đồng lõa với xác thịt,
thế gian và ma quỷ.
- Xin cứu con khỏi sự nô lệ phục vụ
cho thế gian với những hứa hẹn của nó.

Lạy Chúa, xin ban cho con trái tim của Chúa!

11. Xin Chúa cứu con (phần hai)

Và lạy Chúa,

- Xin cứu con khỏi đức tin yếu kém,
và thiếu tinh thần phó thác
vào sự quan phòng của Chúa.
- Xin cứu con khỏi tính do dự
khi cần phải hy sinh vì Nước Trời.
- Xin cứu con khỏi chước cám dỗ
muốn làm hài lòng mọi người.
- Xin cứu con khỏi óc bi quan,
giả hình, và phô trương.
- Xin cứu con khỏi tính
thích giấu cọt sự Thánh Thiện.
- Xin cứu con khỏi tính bảo thủ tư tưởng,
ý kiến của mình.
- Xin cứu con khỏi thói quen hay bỏ dở công việc,
khi bị thử thách, gặp khó khăn,
bị kẻ khác hăm dọa hoặc bị phê bình.
- Xin cứu con khỏi tình trạng sợ sệt,
thiếu can đảm,
thiếu quyết tâm bền chí
và thiếu tinh thần siêu nhiên.
- Xin cứu con khỏi cách làm việc thiếu tổ chức,
thiếu phương pháp khoa học
và nhất là thiếu cầu nguyện.
- Xin cứu con khỏi mối lo
bị kẻ khác xem là điên khùng
và bị đem làm đề tài để chế giễu vì theo Chúa.
- Xin cứu con khỏi bị mù điếc
trước ánh sáng và lời mời gọi của Chúa.
- Xin cứu con khỏi nguy hiểm bị câm nín
khi đứng trước bất công và sự thật.
- Xin cứu con khỏi tính

hay viện cớ rút lui khi làm việc
vì sợ phiền phức, vì không biết tính toán
hoặc không đánh giá đúng công việc của mình.

Lạy Thiên Chúa là Cha,
xin ban cho con trái tim của Chúa Giêsu,
là Con yêu quý của Cha,
để con biết yêu mến Cha
và làm tất cả mọi sự vì vinh danh Cha.

Xin cho con biết nhiệt thành
phục vụ mọi người là con cái của Cha,
với một tình yêu thương trọn vẹn,
tuyệt đối, không điều kiện,
như tình yêu của Mẹ Maria,
ngay trong những công việc nhỏ nhặt hằng ngày.
Và như vậy, con sẽ hoàn toàn thuộc về Chúa.

12. Con đường của Chúa

Là môn đệ của Chúa Giêsu,
chúng ta tiếp tục sứ mạng Ngài để lại
là loan báo Tin Mừng cho mọi người.
Nhưng để có thể hoàn tất chương trình của Ngài,
mỗi người cần biết rõ
con đường của Ngài như thế nào.

Thật sai lầm, nếu chúng ta cố tìm
một con đường thật thoải mái để theo Ngài.
Con đường của Chúa
khác với con đường của chúng ta.
Rất nhiều khi chúng ta tính một đường,
Chúa lại dẫn đi một nẻo khác.

Thánh Ignatiô muốn chọn Phanxicô Xaviê
làm thư ký của mình.
Nhưng Chúa lại đưa vị tiến sĩ Sorbonne này
qua truyền giáo tại Ấn Độ và Nhật Bản.

Á Thánh Laval
được chỉ định đi truyền giáo tại Á Châu.
Nhưng rồi Chúa lại đưa sang Canada
làm vị Giám Mục tiên khởi.

Thánh Têrêxa Hải Đồng
được sắp đặt đến ở tại Dòng Kín Hà Nội.
Nhưng Chúa lại muốn
giữ thánh nữ tại Lisieux cho đến chết.

Con đường của Chúa vẫn luôn là con đường “hẹp”.
Thiên Chúa không dùng đường xa lộ, đại lộ...
không cần máy bay phản lực, *Concorde*,

không cần vệ tinh nhân tạo, hỏa tiễn,
hay phi thuyền con thoi
để đưa con người đi theo Ngài.

Trái lại, con đường Ngài sử dụng
là con đường đầy chông gai, thử thách,
bị thế gian xa lánh, cô lập, chối từ.
Đó là con đường Thánh Giá,
dẫn tới cái chết trên đồi Calvê.
Nhưng đồi Calvê không phải là trạm cuối cùng.
Con đường Thánh Giá vẫn tiếp tục
cho đến ngày phục sinh khai hoàn.

Muốn theo Ngài đến tận cùng,
con phải bước lại trên con đường Ngài đã đi qua.
Muốn được phục sinh,
con phải cùng chết với Ngài.
Không có con đường nào khác.

13. Con theo Chúa

Nhiều lần con bị cám dỗ
muốn buông xuôi, từ bỏ tất cả.
Con thất vọng ê chề. Con bị mọi người bỏ rơi.
Con tự hỏi
không biết Chúa có yêu thương mình không?
Con đâu phải là Phanxicô Xaviê,
đâu phải là Laval,
cũng đâu phải là Têrêxa...
mà Chúa để con phải chịu đựng quá sức.
Không biết con nghĩ vậy có sai lầm không?

Trong cầu nguyện, con gặp được lời Chúa nói:
“*Ta là Đường*” (Ga 14, 6)
và “*Hãy theo Ta*” (Mt 19, 21).
Chúa không hứa hẹn gì cả.
Chúa muốn con hoàn toàn tin tưởng, phó thác,
như các Tông Đồ ngày xưa
đã từ bỏ tất cả để theo Ngài.
Từ bỏ cuộc sống an toàn, bảo đảm và chấp nhận
một cuộc phiêu lưu theo Ngài đầy hiểm nguy.
Tôma đã đi đến tận Ấn Độ xa xôi.
Phaolô và Phêrô đến Roma.
Giacôbê đến mãi Compostella, Tây Ban Nha...
Tất cả đã đi theo Ngài
không ngoảnh mặt lại đằng sau.

Con tin rằng Chúa có con đường riêng cho con
và Chúa cũng đang dẫn con đi,
đang đồng hành với con.
Nhiều khi trong bóng đêm của khó khăn,
của nghịch cảnh,
con tưởng rằng Chúa đã bỏ rơi con.

Nhưng thật ra, Chúa vẫn luôn ở với con.
Vẫn hướng dẫn, nâng đỡ con từng giây phút.

Lạy Chúa! Con quyết tâm theo Chúa.
Xin dẫn con đi đến nơi nào Chúa muốn.
Còn gì hạnh phúc hơn khi được Chúa đồng hành
từng giây phút trên mỗi đoạn đường.

Con đường của con bây giờ
không phải chỉ đơn độc cho riêng con,
nhưng đã trở thành con đường của *chúng ta*,
con đường của Chúa và con.

Con vui mừng hân hoan tiến bước,
và tin chắc
con sẽ đi đến cùng vì có Chúa đồng hành,
không khó khăn nào có thể cản ngăn con.

14. Chương trình của Chúa

Thiên Chúa

có một chương trình yêu thương vĩnh cửu.

Tất cả vì hạnh phúc của con người
và cho vinh danh Thiên Chúa.

Mỗi người trong chúng ta
đều được Chúa sắp xếp
cho một chương trình riêng,
đặc biệt, không ai giống ai.

Tất cả làm nên một toàn cảnh tuyệt vời
hơn cả những vì sao trên bầu trời,
hay hoa muôn sắc màu ngoài đồng nội,
vì chúng ta là những tạo vật
biết suy nghĩ và biết yêu thương.

Lạy Cha!

Xin ban cho con ánh sáng của Cha,
để con nhận ra chương trình Cha dành cho con.

Cha đợi chờ gì nơi con đây?

Con muốn thực thi ý của Cha,
chứ không phải ý của con.

Con muốn chu toàn chương trình của Cha,
chứ không phải chương trình của con.

Bây giờ con hiểu ra được:

nhiều lần, rất nhiều lần...

con muốn làm một việc gì đó cho Cha.

Nhưng đó lại là điều mà Cha không cần đến.

Vì Cha là Chúa toàn năng

có thể làm tất cả mọi sự.

Hóa ra, con chỉ thực hiện chương trình của con.

Một kiểu thí nghiệm đầy nguy hiểm.

Lạy Cha!

Con cảm ơn Cha đã thức tỉnh con đúng lúc,
đã đưa con ra khỏi những sai lầm nghiêm trọng,
và đặt con vào lại trong chương trình của Cha.

Giờ đây, con ý thức

chỉ có chương trình của Cha dành cho con,
mới làm cho con được hạnh phúc,
vì là cách tốt nhất để con đáp lại tình Cha.

Đó mới thật sự là chương trình con phải theo.

15. Tại sao Chúa rắc rối vậy?

Để tiếp tục sứ mạng Chúa giao,
nhiều lần chúng ta cố gắng đưa ra
những kế hoạch, chương trình thật hay
để xây dựng cộng đoàn, Hội Thánh
và mở mang Nước Trời.

Nhưng kết cục, Chúa lại lèo lái đi cách khác.
Khác xa những dự tính ban đầu của chúng ta.
Chúa thật rắc rối!

Thật ra, Chúa vẫn thường rắc rối như thế.
Ngày xưa, Vua Đa-vít đã ước ao
xây đền thờ Giêrusalem cho Chúa.
Nhưng Chúa lại để dành công việc này
cho Salômôn, con của Vua (2V 7, 12).

Đức Thánh Cha Gioan XXIII
đã làm nhiều cải tổ để canh tân Hội Thánh.
Nhưng Chúa chỉ để Ngài tại chức trong vòng 5 năm.
Phải chi Chúa để cho Ngài
sống lâu hơn thì hay biết mấy!
Cũng chính Chúa hướng dẫn Ngài
triệu tập Công Đồng Vatican II.
Nhưng lại không cho Ngài
thấy ngày kết thúc bế mạc.
Chúa thật rắc rối!

Còn Đức Thánh Cha Gioan Phaolô I lên kế vị.
Một con người luôn vui vẻ tươi cười
làm ai cũng yêu thích.
Vậy mà vồn vện trong vòng một tháng,
chưa làm được gì thì Chúa lại cất Ngài đi.
Bầu được một Giáo Hoàng

đâu phải là chuyện chơi!
Chúa rắc rối thiệt!

Chương trình của Chúa thật khác xa
với kiểu tính toán của chúng ta.
Không có máy tính điện tử nào
có thể đo lường được chương trình của Chúa.

Lạy Chúa là Cha trên trời!
Xin chỉ cho con chương trình Cha dành cho con.
Xin cho con biết mau mắn và vui vẻ
từ bỏ chương trình, kế hoạch của con,
để chấp nhận hoàn toàn chương trình của Cha.

Xin cho con tinh thần hăng say thực hiện
sứ mạng làm tông đồ và chứng nhân cho Cha.

Xin cho con không biết sợ hãi
trước những khó khăn, thách đố, hăm dọa,
để con can đảm đi tới cùng
và hoàn tất chương trình Chúa dành cho con.

Xin cho con biết khiêm tốn
và quảng đại trong bác ái,
nhưng cương quyết trong lập trường đức tin,
để con sẵn sàng theo Cha
một cách hân hoan trước mọi thử thách,
ngay khi tất cả hầu như sụp đổ.
Lạy Cha, con chỉ cần một mình Cha thôi.

16. Ubi Christus, ibi Maria

Nơi nào có Chúa Kitô
Nơi đó có Mẹ Maria

Nơi nào có Chúa Giêsu, nơi đó có Mẹ Maria
Vì Mẹ đã liên tục đồng hành với Chúa Giêsu,
từ khi Ngài bắt đầu nhập thể làm người
cho đến khi Ngài chết đi, sống lại và lên trời.

Nơi nào có Mẹ Maria, nơi đó có Hội Thánh
Vì Mẹ là Mẹ của Hội Thánh.
Đã cùng sống chết với Hội Thánh
trong những ngày đầu tiên Hội Thánh khai sinh,
và tiếp tục nâng đỡ Hội Thánh
cho đến ngày tận thế.

Nơi nào có Mẹ Maria,
nơi đó có hy vọng và niềm vui
Vì Mẹ đã ủi an,
đã khích lệ các Tông Đồ khi Chúa chết.
Đã gieo vào niềm hy vọng cho các ông
khi cùng cầu nguyện
chờ đón nhận Chúa Thánh Thần.
Và Mẹ vẫn tiếp tục mang niềm vui và hy vọng
cho con cái còn ở trần gian,
nhất là những lúc bị thử thách.

Nơi nào có Mẹ Maria,
nơi đó có hòa bình và sự sống
Vì Mẹ là Nữ Vương Hòa Bình.
Và hòa bình mang lại sự sống và sự sống dồi dào.

Nơi nào có Chúa Giêsu và Mẹ Maria,

nơi đó có Nước Trời ở trần gian

Vì Chúa Giêsu và Mẹ Maria

luôn thực hành thánh ý của Chúa Cha.

Và nơi nào thánh ý của Chúa Cha được thực hiện,
Nước Trời đã hiện diện ở đó.

Và hạnh phúc thay

Người nào có Chúa trong tâm hồn.

Người đó sẽ có niềm vui bất tận,

vì có Mẹ Maria và tất cả mọi điều tốt lành,
bây giờ và mãi mãi.

17. Đức Thánh Cha, một vấn đề của thời nay

Báo chí thông tin ngày nay
thường nói đến Đức Thánh Cha.
Rất nhiều bài giảng,
nhiều sinh hoạt, gặp gỡ của Ngài,
nhất là những chuyến viếng thăm mục vụ
đến các quốc gia trên thế giới,
thường được giới truyền thông
tường thuật cách cặn kẽ,
kèm theo những lời bình luận
tích cực và cả tiêu cực.

Chắc chắn Đức Thánh Cha
là một nhân vật quan trọng, đặc biệt,
nên mới được nhiều người để ý, quan tâm.
Có người xem Ngài như một minh tinh màn bạc,
Hoặc như một nhà chính khách đang được mộ mến.
Và nhiều người còn lạm dụng hình ảnh Ngài
để quảng cáo cho chuyện làm ăn, buôn bán nữa.
Tất cả đều sai.

Đức Thánh Cha là một vị tông đồ.
Ngài là vị Mục Tử của Hội Thánh thời nay.
Ngài mang trong trái tim mình
tất cả mọi sinh hoạt cho Hội Thánh,
với tâm tình “cảm thông cùng với Hội Thánh”.
Ngài sẵn sàng đi đến bất cứ nơi nào và lúc nào
Hội Thánh và con người cần đến Ngài:
hôm nay, ngày mai, và cả tương lai trước mặt.
Ngài đáp ứng lời kêu gọi của toàn dân Chúa.
Ngài đem Tin Mừng,
đem hòa bình và yêu thương đến mọi người.

Thao thức, gánh nặng công việc
 làm cho Ngài mệt mỏi, kiệt sức.
Nhưng nhiều người lại phê bình chỉ trích:
Đức Thánh Cha đi nhiều quá!
Làm tốn kém tiền bạc nhiều quá!
Một kiểu chỉ trích thiếu hiểu biết và quá vật chất.

Để có thể mang Tin Mừng một cách hiệu quả
 cho thế giới văn minh, đa dạng, ngày nay,
Hội Thánh cần phải tìm ra cho mình
“Một đường lối mục vụ mới đầy Thánh Linh”.
Và những chuyến đi này của Đức Thánh Cha
 là nhằm đáp ứng đường lối mục vụ của thời đại,
 chứ không phải là những chuyến du lịch nhàn rỗi,
 hay để phô trương quyền hành của mình.

Đức Thánh Cha thật sự được thúc đẩy
 bởi trái tim yêu thương
 của người mục tử chân chính.

18. Sự hiện diện của Đức Thánh Cha

Sự hiện diện của Đức Thánh Cha

ở những nơi xa xôi này là một điều cần thiết.
Những người nghèo không tiền không bạc,
làm sao có thể đến được Roma để gặp Ngài.
Và thực tế cho thấy,
đại đa số những người hành hương đến Roma
là những người từ các nước ở Âu-Mỹ.
Vì thế, ưu tiên của những chuyến thăm mục vụ này
là tạo cơ hội để cho người nghèo gặp được Ngài.
Và cũng nhờ đó, những vấn đề xã hội, mục vụ,
cũng được giới hữu trách
quan tâm đến một cách sinh động hơn.

Chắc chắn rằng,
Đức Thánh Cha sẽ đỡ gánh nặng,
không cần phải đi nhiều nữa, nếu tất cả chúng ta:
Hồng Y, Giám Mục, linh mục, tu sĩ, giáo dân
cùng dẫn thân hoạt động nhiều hơn,
và chia sẻ một phần nào công việc của Ngài.
Chúng ta có thể
vào những nơi Ngài không thể đến được,
hoặc không có thời gian để đến,
hay không được phép đến.

Chúng ta cũng có thể lập một quỹ tài trợ
cho những chuyến đi thăm mục vụ của Ngài.
Không phải bằng tiền bạc.
Nhưng bằng lời cầu nguyện, hy sinh
và nhất là bằng hành động dẫn thân.

Tất cả chúng ta có thể làm

một cuộc vận động gây quỹ “thiên liêng”
cho những chuyến đi của Đức Thánh Cha.
Cuộc vận động này sẽ có quy mô rộng lớn,
vì ngay cả những trẻ em khắp nơi
cũng có thể tham gia và trở thành những người
mang sứ điệp của Đức Thánh Cha,
sứ điệp yêu thương hòa bình,
đến khắp mọi nơi, và cho hết mọi người.

19. Hội Thánh trong thế giới ngày nay

“Hội Thánh Trong Thế Giới Ngày Nay”
được chọn làm chủ đề cho Hiến Chế về Mục Vụ
của Công Đồng Vatican II.

Qua đó, Hội Thánh muốn khẳng định rằng,
không một vấn đề nào của thế giới ngày nay
trở thành xa lạ với Hội Thánh.

Những vui mừng, hy vọng,
cũng như những đau khổ, thao thức của con người,
được Hội Thánh xem như là của chính mình.

Hội Thánh cùng đồng hành với nhân loại.

Và mang trong trái tim mình

những sinh hoạt thường nhật của con người.

Không phải như trong một trang báo,

hay trong bản tin của đài truyền hình

tường thuật lại những sự việc xảy ra trong ngày,

một cách vô thưởng vô phạt.

Tất cả chúng ta là Hội Thánh.

Chúng ta không thể nhìn các biến cố xảy ra,

như những phóng viên báo chí

hay đài truyền hình.

Cần phải mặc lấy tâm tình của Hội Thánh,

để cùng thao thức, chia sẻ,

và cùng góp sức hành động,

làm vơi đi nỗi khổ của người khác,

và xây dựng cộng đoàn, thế giới tốt đẹp hơn.

Như vậy, Hội Thánh mới thật sự

không còn xa lạ với thế giới.

Và mọi người sẽ cảm nhận được,

Hội Thánh đang đồng hành với mình.

20. Chỗ đứng của tôi

Mỗi người đều có một vai trò
và trách nhiệm riêng.

Và đứng trước mỗi biến cố,

mỗi người phải tự đặt ra những câu hỏi cho mình:

- Biến cố này muốn nói với tôi điều gì?
- Có liên quan gì với con người thời nay?
Với cuộc sống thường nhật của họ?
Với những bận tâm, lo lắng thường ngày?
Với phần rỗi linh hồn?
- Biến cố này làm thay đổi điều gì?
Có gây nên đau khổ không?
- Tôi hiểu được điều này như thế nào?
Đầy đủ chính xác? Mơ hồ? Lẫn lộn?
- Đây là thái độ của tôi?
Hoàn toàn dấn thân? Quan sát? Thụ động?
Dè dặt? Dửng dưng?

Nếu đa số thành phần dân Chúa
chỉ đóng vai trò “yên lặng là vàng”,
hay tìm cách vắng mặt, trốn tránh,
chắc chắn Hội Thánh sẽ thất bại
trước những vấn đề của con người thời nay.

Chúa Giêsu đã hoàn toàn sống cho con người.

Quan tâm đến vận mạng của con người,
đến nỗi phải thản thức rơi lệ.

Ngài cầu nguyện với Chúa Cha thân đêm,
rồi ngày mai lại tiếp tục rao giảng,
tiếp tục chữa lành,
can đảm chống lại sự dữ dưới mọi hình thức:
kiêu căng, giả dối, ích kỷ, tham lam...
bất chấp mọi đe dọa đến bản thân.

Tại Quảng Trường Thánh Phêrô,
hàng vạn người hoan hô vạn tuế Đức Thánh Cha.
Nhưng rất ít người thật sự giúp đỡ Ngài,
góp phần mang sứ điệp của Tin Mừng,
sứ điệp hòa bình, yêu thương, công bằng
vào môi trường xã hội và thế giới.

Tôi có phải là một trong số những người đó không?

21. Sự lười biếng là một tai họa

Trong lãnh vực chính trị kinh tế,
sự lười biếng là một tai họa ghê gớm,
làm quốc gia thụt lùi, không thể phát triển,
vì chẳng sản xuất ra được gì cả.
Chỉ cần một máy vi tính ghi lại
tổng sản lượng quốc gia,
cán cân xuất nhập khẩu
thì sẽ biết được nước đó phát triển như thế nào.
Nhưng đã lười biếng thì làm gì có sản lượng
hay mặt hàng xuất khẩu để mà làm thống kê.
Đất nước chắt chắt mỗi ngày một nghèo hơn.

Vấn đề “Nhân lực kinh tế” cũng vậy thôi.
Sợ hao sức tổn lực thì chẳng làm nên việc gì.
Nhưng loại kinh tế này, chúng ta không thể
dùng *computer* để tính ra được.
Cũng không thể
làm thành bảng chiết tính thống kê.

Vì không phải chỉ cần có mặt
ở công sở hay văn phòng đủ 8 tiếng
là nói rằng mình đã làm việc.
Nhưng cần phải xét xem
mình có thật sự làm việc tích cực,
hay chỉ thụ động ngồi chơi xơi nước.
Mà đã làm biếng thì khó có thể thay đổi được.
Vì không thể vận động hơi sức để suy nghĩ,
hoặc tự vấn lương tâm
tìm cách làm việc lại tốt hơn.

Ngày tận thế, Chúa sẽ phán xét:
“Ta đói, người chẳng cho ăn,

Ta khát, người không cho uống,
Ta trần truồng, người không cho áo quần mặc...”
Thật ra, ít ai tệ đến nỗi thấy người khác như vậy
mà không động lòng trắc ẩn.
Nhưng rất nhiều kẻ, trong đó có cả tôi,
đã không sẵn sàng giúp đỡ chỉ vì cái tật lười.
Lạy Chúa, xin kéo con ra khỏi cái cố tật này!

22. Những hình thức của lòng biếng

Nhiều người đã không sống Tin Mừng,
không làm việc bác ái, chỉ vì lòng.

Họ lòng trong việc bố thí giúp người khác
vì sợ bị quấy rầy, làm mất thoải mái.
Họ sợ mệt, sợ rắc rối, không muốn suy nghĩ:
Tại sao lại có người nghèo?
Số phận những người này sẽ đi về đâu?
Và cần phải làm gì để thay đổi hoàn cảnh đó?

Họ không dám mở mắt mình ra để thấy thực tế
vì sợ phải đáp ứng những đòi hỏi của Tin Mừng.

Họ không muốn tìm hiểu học hỏi thêm,
vì sợ càng hiểu biết càng bắt mình phải hành động.
Và cuối cùng, ngay cả chuyện
tin vào sự quan phòng của Thiên Chúa,
họ cũng lòng không muốn phó thác.

Chim trời, hoa đồng nội
còn được Chúa quan tâm, lo lắng
huống gì là con người luôn được Chúa yêu thương.
Vậy mà họ vẫn do dự không dám dấn thân,
vì sợ rằng sống Tin Mừng, sống bác ái,
giúp đỡ người nghèo, người đói khổ, bệnh hoạn...
mình sẽ bị thiệt thòi, thua kém người khác.

Thiếu tình bác ái thật!
Nhưng với tính lòng biếng,
họ cũng không đủ sức,
không đủ can đảm để suy nghĩ lại về điều này nữa.

Đức Thánh Cha Gioan XXIII khi được đặt câu hỏi
về hiệu năng làm việc trong Tòa Thánh,
đã trả lời một câu rất vắn gọn,
khiến chúng ta phải suy nghĩ:
“Chỉ có một ít người *làm* thôi!”

Chắc Chúa Thánh Thần phải vất vả nhiều
để giữ vững và phát triển Hội Thánh.
Lạy Chúa Thánh Thần,
xin giúp con biết can đảm
từ bỏ tính lười biếng ích kỷ này.

23. Đừng sợ

Trong Phúc Âm,
Chúa Giêsu thường nói với các Tông Đồ:
“Đừng sợ”

Nhưng thực tế,
khi đứng trước đau khổ và cái chết,
tất cả chúng ta đều cảm thấy sợ hãi.
Chính Chúa Giêsu với bản tính con người,
cũng đã nếm được cái mùi vị lo sợ này
trong vườn Cây Dầu trước khi bị bắt.
Ngài đã đổ mồ hôi máu.
Ngài thật gần gũi với chúng ta.

Thật ra, những việc khó khăn, nguy hiểm
họa hoằn lắm mới xảy ra.
Và mỗi khi sự việc như vậy xảy đến,
chúng ta thường tha thiết cầu nguyện,
xin Thiên Chúa là Đấng tốt lành, công bằng
ban ơn thêm sức cho chúng ta vượt qua khó khăn,
và vượt qua nỗi lo sợ của chính mình.

Nhưng trong cuộc sống hằng ngày,
chúng ta thường chỉ gặp những hoàn cảnh,
những vấn đề thật đơn giản, dễ dàng...
Và rất thông thường,
chúng ta chẳng nghĩ đến việc phải cầu nguyện.
Trái lại, chỉ tìm cách giải quyết mọi việc
theo khả năng của riêng mình,
hoặc nhờ bạn bè góp sức giải quyết.
Đơn giản vậy thôi!

Chúng ta cho Chúa đi nghỉ hè dài hạn.

24. Ai sợ?

Nhưng thực tế không đơn giản như chúng ta tưởng.
Nhiều vấn đề, hoàn cảnh xem ra thật tầm thường,
nhiều khi cũng đủ làm cho chúng ta mệt óc lo nghĩ
và không dám quyết định, dấn thân.

Chúng ta sợ bản tay
vì dấn đưa vào chuyện ngoài ý muốn.
Chúng ta sợ bị hiểu lầm
vì những chuyện không đâu.
Chúng ta sợ phải gặp khó khăn, nguy hiểm,
hoặc bị phê bình chỉ trích.
Chúng ta sợ mất tình bạn thân thiện
với người quyền thế,
mất cảm tình của người giàu có,
hoặc mất công việc hái ra tiền.
Chúng ta sợ bị người khác cho là “khùng điên”.

Chúa Giêsu khuyến khích những ai
muốn làm môn đệ của Ngài phải biết can đảm
chấp nhận mọi nghịch cảnh vì Tin Mừng,
như Ngài đã sống và làm gương.

Bao lâu chúng ta còn sợ hãi,
không dám dấn thân,
vì mình và quyền lợi của mình,
chúng ta chưa đáng làm môn đệ của Chúa.

Lạy Chúa,
xin giúp giải phóng con khỏi mọi điều lo sợ.
Và nhất là xin giúp
giải phóng con khỏi những mối lo
vì sợ mất lợi lộc,

mắt thế dựa nơi người quyền hành,
mắt cảm tình của người giàu có...
để con hoàn toàn thuộc về Chúa.

25. Những đòi hỏi của dự án lớn

Muốn thực hiện những công việc lớn,
dù trong lãnh vực vật chất, kỹ thuật,
trí thức hay thiêng liêng,
những dự án được đề ra bao giờ cũng đòi hỏi
phải có chất lượng và độ chính xác tuyệt hảo.

Trong khi độ nóng của nước sôi chỉ ở 100 độ,
ngày nay, các nhà khoa học đã thành công
trong việc sáng chế một năng lượng 200 triệu độ,
và đang thí nghiệm thêm
để có thể đạt tới 360 triệu độ.

Với độ nóng như vậy,
thì những thí nghiệm cấp cao
mới có thể thực hiện được.

Ngay cả những vệ tinh trên quỹ đạo trái đất,
cũng cần phải có năng lượng cao như thế này,
mới có thể làm được
những cuộc thí nghiệm khoa học,
mà họ không thể nào thực hiện được trên mặt đất.

Nói cách khác, rất nhiều cuộc thí nghiệm
cho những dự án khoa học lớn,
chỉ có thể thực hiện được
trên những trạm không gian,
với những vật liệu, kỹ thuật cao.

Và những dự án lớn như thế
luôn đòi hỏi nhiều hy sinh,
nhiều khả năng cũng như chuẩn bị thật chu đáo.

Cũng thế, những dự án thiêng liêng
cũng đòi hỏi những điều kiện thật cao.

Trong Phúc Âm, Chúa Giêsu không chỉ nói đến niềm vui, sự an ủi, hay phục sinh khai hoàn, nhưng Ngài còn nhắc đi nhắc lại nhiều lần những đòi hỏi gặt gao của Tin Mừng.

Thông thường,
chúng ta không để ý đến những đòi hỏi này,
hoặc phê phán khước từ vì không hợp ý với mình,
như kiểu Phêrô ngày trước:
“Thầy không phải như vậy đâu”.

Chúa Giêsu không mị dân,
không nói kiểu “hàng hai” để lôi kéo dân chúng.

Ngài luôn nói sự thật.

Một sự thật

có thể làm chói tai và nhụt khí người nghe.

“*Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình,
vác thập giá mình hằng ngày*” (Lc 9, 23)

“*Ai yêu cha mẹ... yêu con trai, con gái hơn Thầy,
thì không xứng với Thầy*” (Mt 10, 37)

Thánh giá là dấu hiệu của sỉ nhục,

dấu hiệu của thô bạo,

nhưng đồng thời

cũng là dấu hiệu yêu thương tuyệt hảo.

Và với tình yêu, mọi chuyện đều có thể.

26. Dự án của Chúa Giêsu

Chúa Giêsu

đã dành riêng cho những ai Ngài yêu mến,
những đòi hỏi quyết liệt và rõ ràng.

Theo Ngài, họ chấp nhận mọi gian khổ, thử thách.

Không còn cảm thấy phải bám víu vào thế gian,
vì thế gian chẳng còn xứng với họ (Dt 11, 38),
nhưng luôn hướng đến
hạnh phúc trọn vẹn Chúa đã hứa.

Mẹ Maria, Madalêna, Gioan,

đã chấp nhận theo Chúa đến cùng,
và đã chia sẻ khổ đau với Ngài cho đến đồi Cal-vê,
vì các Đấng đã yêu mến Ngài hơn mọi người.

Họ xứng đáng tham dự vào dự án lớn của Chúa:
đó là Ôn Cứu Chuộc cho toàn thể nhân loại.

Dự án lớn của Chúa Giêsu còn đòi hỏi
một năng lượng hơn cả 360 triệu độ.

Bởi vì tình yêu bất tận
luôn cần một năng lượng vô biên,
để có thể thanh luyện và vượt thắng tất cả,
dù phải chịu đóng đinh treo trên thập giá.

Chúng ta cần phải ý thức
đến những đòi hỏi này của Chúa.

Chúng ta cần phải ý thức tình yêu dành cho Chúa
luôn đòi hỏi chúng ta
can đảm thực hiện dự án Cứu Độ của Ngài:

*“Các Tông Đồ ra khỏi Thượng Hội Đồng,
lòng hân hoan bởi được coi
là xứng đáng chịu khổ nhục
vì danh Đức Giêsu” (Cv 5, 41)*

Tình yêu của các Tông Đồ,
đã thật sự vượt quá độ nóng 360 triệu.
Còn độ nóng tình yêu của con tới đâu rồi?

27. Ngân hàng tình thương

Chúng ta đang sống trong thời đại của Ngân Hàng.

Đủ loại ngân hàng mọc lên như nấm:

từ địa phương, vùng, quốc gia, đến quốc tế...

Ngân hàng trở thành một nghề béo bở,

nhưng cũng phục vụ tốt cho mọi người.

Cất tiền ở ngân hàng vừa bảo đảm, an toàn,

khỏi lo trộm cướp lấy đi,

vừa lại được sinh lợi thêm.

Xét về bình diện thiêng liêng,

nếu thật sự sống khó nghèo theo Tin Mừng,

chúng ta chẳng còn gì để gửi ngân hàng.

Thế mà, Chúa nói chúng ta vẫn là người giàu có,

bởi vì *“kẻ nào không thu tích của cải cho mình,*

thì làm giàu trước mặt Thiên Chúa” (Lc 12, 21).

Chúng ta giàu có như thế nào?

Từ lâu, con không bao giờ nghĩ

mình lại là người giàu có trong Chúa.

Con giàu có bởi con làm việc mỗi ngày.

Và với con mắt của Chúa,

mọi công việc đều có giá trị,

nếu được làm với tình yêu thương.

Chúa đã đưa ra một ví dụ cụ thể:

“Ai cho người nào một ly nước uống...”

Chúa không nói là phải cho “rượu hay bia”,

hoặc cho gì đáng giá một chút,

nhưng chỉ đơn giản “nước lạnh”,

một vật tầm thường, không có giá trị gì.

Với Chúa, giá trị của công việc

không phải tự nó,

hay tự bản chất của nó làm nên,
nhưng bởi ý hướng “làm cho Chúa”.

Ai tìm kho tàng trong Thiên Chúa,
người đó thật sự giàu có trong Thiên Chúa.
Bởi vì Chúa thay đổi “đồng tiền” của chúng ta
thành giá trị vĩnh cửu trong Chúa Kitô.
Biến giá trị nhân bản thành giá trị thần linh.

28. Đầu tư

Ý thức được giá trị của mỗi công việc
tùy vào ý hướng muốn thực hiện cho Chúa,
từ đây, mỗi ngày,
tôi sẽ làm việc cho Nước Trời.

Tất cả sinh hoạt của tôi:
cầu nguyện, hy sinh, việc tâm thường, cảm xúc,
tương giao với người khác, bị hiểu lầm, khó khăn...
đều được thực hiện
để đầu tư vào Ngân Hàng Tình Thương,
một ngân hàng chỉ chấp nhận những “đồng bạc”
có khắc dấu “yêu thương” trên đó.

Và nếu tất cả mọi người Kitô hữu,
đều đầu tư “tiền của”
vào Ngân Hàng Tình Thương,
chắc chắn chúng ta sẽ làm nên được
một ngân quỹ thiêng liêng dồi dào,
giúp Hội Thánh hoàn thành tốt
những công việc cần thiết.

Ngân hàng này
chắc chắn sẽ không bao giờ bị phá sản,
và trộm cướp cũng không tài nào
có thể lấy đi được (Lc 12, 33).

Và nếu tất cả cùng đầu tư
vào Ngân Hàng Tình Thương,
sản lượng tinh thần sẽ đạt tới mức tuyệt đối,
và tình hiệp nhất sẽ bền chặt keo sơn,
vì mọi cỗ phần đầu tư đều là yêu thương.

Và yêu thương dẫn đến hiệp nhất.

Trong nỗ lực đầu tư
vào Ngân hàng Tình Thương này này,
Mẹ Maria đã đóng góp nhiều nhất,
vì Mẹ đã ban chính Chúa Giêsu
là nguồn yêu thương.

Trong thực tế, với kỹ thuật hiện đại,
con người có thể biến than đá,
cây mía đường, những hạt dầu thô...
thành năng lượng công nghiệp
giúp phát triển đời sống.

Cũng thế, với tình yêu thương,
tất cả mọi sinh hoạt của chúng ta,
ngay cả những việc rất tầm thường,
cũng sẽ được biến đổi thành giá trị vĩnh cửu,
thành những năng lượng siêu nhiên,
để soi sáng và sưởi ấm thế giới ngày nay.

29. Bi quan không phải là Kitô

Người bi quan thấy mọi sự đều tối tăm.
Họ mất hy vọng và mất luôn cả ơn cứu độ.
Vì họ luôn sống trong ngày thứ sáu Tuần Thánh,
sống trong bầu khí của Thương Khó và Tử Nạn,
và không bao giờ biết đến
sự Phục Sinh của Chúa Giêsu.
Họ sống như thể Thiên Chúa không có mặt,
không biết rằng Thiên Chúa là Cha chúng ta,
và chúng ta đã được Ngài cứu chuộc.

Người bi quan
thấy trong mỗi cơ hội là một tai họa.
Người lạc quan
lại thấy mỗi tai họa là một cơ hội.
Như vậy, người bi quan
không phải là một Kitô hữu đúng nghĩa.

Thánh Phaolô khuyên bảo
hãy sống thánh thiện và bác ái, để
*“lối sống của anh em được người ngoài cảm phục,
và anh em sẽ không cần nhờ đến ai”* (1Tx 4, 12).

Người Kitô hữu biết rõ mình
là con cái của Thiên Chúa
và luôn được Ngài yêu thương:
*“Cha anh em biết rõ anh em cần gì,
trước khi anh em cầu xin”* (Mt 6, 8).

Người Kitô hữu chân chính luôn ý thức
mình được cứu chuộc nhờ Đức Kitô,
được bước đi trên con đường vững chắc
cùng với muôn ngàn thánh nhân,
tiến về Nước Trời vĩnh cửu.

Như thế, người Kitô hữu chân chính tin thác
vào quyền năng vô biên của Thiên Chúa
và tin tưởng tuyệt đối
vào sự quan phòng của Ngài.
Cuộc đời họ luôn ngập tràn hy vọng và niềm vui.

30. Người Công Giáo lạc quan

Lạc quan không phải là ảo tưởng,
nhưng là đi sát với thực tế.
Người sống lạc quan vừa tin Chúa tuyệt đối
nhưng đồng thời
cũng tin người anh em của mình.

Giuđa và người trộm lành là một ví dụ cụ thể.
Cả hai đều thấy rõ mình đáng tội.
Nhưng Giuđa bi quan, thất vọng rồi tự tử.
Còn người trộm lành lạc quan,
hãy vọng vào Chúa Giêsu và được cứu.

Chúng ta hãy nhìn lên bầu trời
để tin tưởng và hân hoan.
Chúng ta hãy nhìn xuống trái đất
đầy khổ đau phiền lụy để tìm cách giải cứu.

Chúng ta hãy nhìn tương lai để thẳng tiến,
chứ không phải để quay lại đằng sau.

Chúng ta hãy nhìn quá khứ
để rút tĩa kinh nghiệm,
chứ không phải để thở than.

Chúng ta hãy nhìn vào bên trong chúng ta,
để nhận ra biết bao bạn hữu thân tình,
biết bao điều tốt lành, đáng quý,
nhưng cũng không quên chuẩn bị sẵn sàng
để chống lại sự dữ dưới mọi hình thức.

Chúng ta hãy nhìn vào tận đáy lòng,
để thấy rõ Thiên Chúa luôn ở với chúng ta,

và Ngài không bao giờ
bỏ mặc chúng ta với những giới hạn của mình.

Hãy mở rộng vòng tay để sưởi ấm và nâng đỡ
những người nghèo đói, đau khổ, bị bỏ rơi.

Hãy mở rộng con tim để yêu thương, cứu giúp,
và đổi mới canh tân mọi sự.

Hãy tiếp tục yêu thương mãi
cho dù bị đáp trả bằng hận thù,
bằng bất công, phản bội,
để xã hội và thế giới ngày càng tốt đẹp hơn.

Sống là hy vọng.

Chúng ta không bao giờ
đánh mất hy vọng vào Chúa,
ngay cả khi chúng ta tội lỗi, yếu đuối, vô ơn...

Thiên Chúa có thể biến đổi
tất cả những điều không ra gì này,
thành những điều tốt đẹp, hữu ích,
với một điều kiện duy nhất
là sự cộng tác của chúng ta:

*“Thiên Chúa làm cho mọi sự đều sinh ích
cho những ai yêu mến Người” (Rm 8, 28).*

Tình thương con dành cho Chúa như thế nào rồi?

31. Tin tưởng Chúa

Thiên Chúa có thể tạo dựng trời đất và mọi sự.
Nhưng Ngài không thể cứu tôi được,
nếu tôi không cộng tác với Ngài.

Cần phải đặt trọn niềm tin nơi Chúa
với tinh thần khiêm nhường.

Vì khiêm nhường
chính là sự khó nghèo trong tâm hồn,
giúp nhận ra được giới hạn của mình,
và củng cố niềm tin nơi Chúa.

Từ những tương quan với Chúa và anh em,
chúng ta có thể lập ra một vài công thức đơn giản:

Thiên Chúa – Tôi: Ngài không thể cứu tôi.

Tôi – Thiên Chúa: chẳng làm được gì cả

Thiên Chúa + Tôi: khả năng lớn lao

*“Với Đấng ban sức mạnh cho tôi,
tôi chịu được hết”* (Phil 4, 13)

Thiên Chúa + Tôi + Anh em: Khả năng vô hạn.

Đây chính là ý của Chúa.

Vì Ngài muốn tôi cộng tác với Chúa
để phục vụ anh chị em của mình.

Tôi hành động như thể đang làm một mình,
nhưng tin rằng
chính Thiên Chúa đang làm điều đó.

Tại sao chúng ta than khóc?

Tại sao chúng ta bị giới hạn?

Tại sao chúng ta thất bại?

Trước hết chúng ta hãy tự đặt câu hỏi:

Tôi làm hay là chính Thiên Chúa đang làm?

Đâu là phản ứng của Chúa trước công việc này?
Và câu trả lời thật đơn giản,
 làm nên sự khác biệt toàn bộ:
“Không có Ta” và “Ở trong Ta”.
Có Chúa, chúng ta có thể làm được tất cả.

Hình bìa và trình bày: **Gia đình Cựu Chứng Sinh Huê**
<http://cuucshuehn.net>